

Eljegyzések-esküvők

Özv. Horváth Józsefné (65) visszaemlékezése

Az eljegyzések annyira nem voltak szokásban. A fiatalok felhúzták egymás ujjára a gyűrűt, majd otthon szóltak, hogy már jegyesek. Eljegyzést csak a tehetősebbek tartottak. A leánykérésnek viszont annál nagyobb hagyománya volt: a fiú elment a lányos házhoz, és a szülőktől kérte meg a választottja kezét.

Az esküvő napján szokás volt, hogy az egész násznép hangos zeneszóval végigvonult a faun. Akkoriban ritka szombat volt, amikor nem volt esküvő tartva.

Bali Margit (73) visszaemlékezése:

Az esküvő színhelye nyáron a lányos háznál az udvaron felállított sátorban volt. Télen kipakolták a házak szobáit, és ott tartották meg a lagzit. A lányos házhoz a lagzi előtt egy héttel elvitték az ajándékokat. Akkoriban még főleg lisztet, tojást és tyúkot vittek, hogy ezekből készítsék el a levest, és a csigatésztát a lagzira. A lakodalom reggelén a házigazda süteménnyel és pálinkával fogadta a meghívott vendégeket. Délután a vőfély elment a lányos házhoz és kikérte az apjától és az anyjától, majd verssel elbúcsúztatta tőlük. Így érkeztek a lány vendégeivel a fiús házhoz. Innen a tanácsházára mentek a polgári szertartást megrendezni, onnan pedig a násznép énekelve vonult a templomba a templomi esküvőre, hogy a pap hivatalosan is összeadhassa őket. Ezután a lakodalom helyszínére vonult a násznép. Zenével és tánccal folytatódott az ünneplés, majd következett a vacsora. Éjfélkor hagyományosan a menyecske táncra került sor. A multság ez után akár másnap reggelig is eltarthatott.

Milos Jánosné (86) visszaemlékezése

A főzőasszonyok a lagzi előtti nap megsütötték a süteményeket. A lagzi napján már csak az ételeket főzték. Ekkoriban még nem volt nászajándék. A nyoszolya kendőt két pengőért adták a lányoknak.

Dobai Zsuzsanna (72) visszaemlékezése

Régen az esküvőket összel tartották, amikor már kiforrt az újbör. Az ünnepi ebédhez elengedhetetlen volt a tejeskávé és a kalács. Módosabb helyeken a lagzira borjút vágta. A zenét a helybeliek szolgáltatták citerán, flótán és harmonikán. A menyasszony ruhája mindig fehér volt a fátyol pedig, a földig ért, vagy még annál is hosszabb volt. A vőlegény ruhája fekete csizmanadrágból, fehér ingből, fekete zakóból és hosszú fekete szárú csizmából állt. Akkoriban az egyházi szertartás volt a legfontosabb.

Katona Istvánné (59) visszaemlékezése

A lakodalmas menet szekérrel ment a templomba. Cigányzenészek kísérték őket.

Ládiné Molnár Ilona (42) visszaemlékezése

A fiatal házasok az esküvő napján éjfélkor átöltöztek A menyasszony piros ruhát vett fel aki táncolni akart vele, annak pénzt kellett dobnia egy szakajtóba.

Csurko Józsefné (67) visszaemlékezése:

A régi jegyespárok, akiket meghívtak az esküvőjükre elmentek, és ők kérték meg a rokonokat és az ismerősöket, hogy menjenek el a lakodalomba. A nők, akik hivatalosak voltak a lagziba általában együtt sütötték meg a multságra szükséges süteményeket. Pénteken vágta le a disznót a szombati lakodalomra. Az esküvő napján az ifjú pár első útja a tanácsra vezetett utána tartottak templomi ceremóniát, már akik tartottak. A lagzi helyszínére csak úgy

engedték be a fiatal párt és a násznépet, ha pénzt adtak a vámszedőknek, és feleltek az általuk feltett tréfás kérdésekre is. Ez után kezdődött a vacsora, majd a tánc és a mulatság. Sokszor mindez másnap hajnalig eltartott. Az akkori lakodalmakban a zenészek általában cigányok voltak. Hangszereik hegedű, nagybögő és cimbalom voltak. Ekkor is volt nagyvőfély, aki bizonyos esküvői ceremóniák, hagyományos sorrendjében beszédet mondott. Ezek humoros szólások voltak. A menyasszony ruhája mindig fehér volt, a fátyol földig ért. A vőlegényt az esküvőre menet általában egy fiatal gyereklány kísérte, míg a menyasszonyt a keresztapja. A ceremóniáról visszajövet, már együtt vonult az ifjú pár. A hagyományos esküvői ételek ezek voltak. Tyúkhúsleves csigatésztával lucskos káposzta sült hússal. Éjfélkor töltött káposzta és torta. A felnőttek bort és pálinkát ittak, a gyerekek pedig málnaszörpöt.